

Nú hefir eftirlifandi maki, sem er ríkisborgari í einhverju ríkjanna, setið í óskiptu búi, og skal nú skipta búinu, og fer þá um búskiptin samkvæmt lögum þess ríkjanna, sem eftirlifandi maki er búsettur í, eða var búsettur í við látt sitt, og búskiptin skulu heyra undir dómstóla þess ríkis, að svo miklu leyti sem svo er fyrir mælt í lögum sama ríkis.

Skiptameðferð búsinna skal einnig ná til eigna, sem eru í einhverju hinna ríkjanna.

20. grein.

Um rétt eftirlifandi maka til þess að velja sér sérstaka muni við búskipti, gegn greiðslu eða endurgjaldslaust, skal farið eftir þeim lögum, sem gilda samkvæmt 19. grein um skiptameðferð búsinna. Sama gildir um heimild maka til þess að fá við búskiptin frest til greiðslu arfshluta gegn því að erflinginn fái veð fyrir kröfu sinni, þó þannig, að veðrétta í eignum, sem eru í hinum ríkjunum, er aðeins hægt að stofna samkvæmt þargildandi reglum.

21. grein.

Ágreiningur um réttinn til arfs eða gjafa-arfs eftir einhvern, sem var ríkisborgari í einhverju ríkjanna og búsett-

Har en gjenlevende ektefelle som er statsborger i en av statene, sittet i uskiftet bo, og boet skal skiftes, foregår behandlingen etter loven i den av statene hvor den gjenlevende er eller ved sin død var bosatt, og, i den utstrekning loven foreskriver det, under medvirkning av denne stats domstoler.

Behandlingen av boet skal også omfatte formue som finnes i de andre stater.

Artikkkel 20.

En gjenlevende ektefelles rett til ved skifte å utta bestemte formuegjenstander mot eller uten vederlag bedømmes etter den lov som etter artikkel 19 er bestemmende for behandlingen av boet. Det samme gjelder ektefellens adgang til ved skifte å få utsettelse med å utbetale en arvelodd mot at arvingen får panterett for sin fordriking, dog således at panterett i formuegjenstander som finnes i de andre stater, bare kan stiftes etter de regler som der gjelder.

Artikkkel 21.

Tvist om retten til arv eller legat efter nogen som var statsborger i en av statene og var bosatt i en av dem, om

Där efterlevande make, som är medborgare i fördragsslutande stat, sittit i oskiftat bo och boet skall delas, varde förfaret i enlighet med lagen i den stat, där han har eller vid sin död hade hemvist; och skall, såvitt enligt sagda lag åtgärd av domstol ifrågakommer, åtgärden ankomma på domstol i den staten.

Boutredning, bodelning¹⁾ och arvskifte skola omfatta till boet hörande egendom jämväl i annan födragsslutande stat.

Artikel 20.

Vid bodelning¹⁾ som avses i artikel 19 skall i fråga om efterlevande makes rätt att, mot eller utan vederlag, uttaga viss egendom tillämpas den lag som i nämnda artikel stadgas. Detsamma gäller fråga huruvida maken äger kräva att vad som vid bodelningen²⁾ tillskiftas arvinge skall hos maken innestå och arvingen för sin fordran njuta panträtt; dock att panträtt i egendom som finnes i annan födragsslutande stat ej må komma till stånd annorledes än enligt där gällande lag.

Artikel 21.

Tvist om arv eller testamente efter medborgare i födragsslutande stat, som hade hemvist i sådan stat, eller om

¹⁾ I Finlands svenska språkiga text: avvittring. ²⁾ I Finlands svenska språkiga text: avvittringen.